

det er blevet lavet, som forhindrer, at man faar et Anlæg, der ikke alene skulde have Karakteren af et sammenhængende Hele — for det kunde det ikke undgaa at faa —, men som var et sammenhængende Hele, men han har ogsaa ladet opføre en Mur og lægge en Brolægning, som heller ikke er køn. Man har opført Muren saaledes, at den vender Bagsiden til Publikum. Alt sammen et Vidnesbyrd om, at man alene har tænkt paa, hvordan Udsigten blev kønnet for dem, der gaar til Biblioteket. Men nu er det under Krigssituationen blevet saaledes — der er saa mange Ting for Øjeblikket, der er en Følge af Krigen —, at man i Stedet for at gaa som tidligere gennem Generalstabsbygningen, nu gaar igennem en af de tre nye Porte og paa den Maade faar en Del af Anlægget at se. Men hvis ikke det var Tilfældet, tror jeg, de fleste, der besøger det kongelige Bibliotek, vilde, som de plejer, være gaaet gennem den Port, der er nærmest ved den gamle Gehejmearkivbygning, og ikke vilde have set Bagsiden af den gamle kongelige Biblioteksbygning. Men nu faar jo Finansudvalget paa det Omraade Lejlighed til og ogsaa Pligt til nærmere at beskæftige sig med Sagen, og hvis det kunde bidrage til, at Muren allerede nu kom bort, saa at der blev et virkelig sammenhængende Hele dernede, vilde jeg være glad derover. Jeg er ikke i Tvivl om, at det ikke varer saa overmaade længe, inden de Bygninger fjernes. Thi alle var klar over, at de skulde bort, og det af to Grunde, for det første, fordi det var brandfarligt at have Bygningerne der, og dernæst, fordi man vilde bevare nogen Plads, hvorpaa der kunde ske Udvidelse saavel for Rigsarkivet som for Biblioteket. Derfor skulde den Plads have ligget unyttet hen, og naar den ikke gør det, er det paa Trods af Loven og alle Forudsætninger. Senere kommer Bygningerne nok bort ligesom Muren, men jeg haaber paa, at Muren fjernes straks. Og i Stedet for at ofre Penge paa at prøve paa at lave et Anlæg, der skal have Karakteren af et sammenhængende Hele, maa man hellere lave et saadant med det samme.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Trafikminister. Den højtærede Minister sagde, at i Fjor endte vor Debat om Ordningen af Statsbanernes Styrelse med, at jeg indrømmede, at det maaske var en Strid om Ord, og saa syntes den højtærede Minister, at jeg skulde være blevet staaende derved. Det vilde jeg ogsaa ønske at jeg kunde have gjort, men saadan er Forholdene desværre ikke. Jeg havde

Grund til i Fjor efter den højtærede Ministers Udtalelser at gaa ud fra, at naar den højtærede Minister talte om Sektioner, om Strækninger o. s. v., mente Ministeren dermed, at de ved Distriktskontorerne ansatte Embedsmænd fik hver tildelt sin bestemte Strækning, sit Distrikt, hvad man vil kalde det, sit Stykke af Banelinien, men at der ikke var Tale om særlige Kontorer. Men saadan er desværre Ordningen ikke. Jeg skal for at gøre det klart — jeg skal gøre det saa kort som muligt — illustrere det ved at nævne en Enkelthed, som jeg for Resten ogsaa havde fat paa, da jeg havde Ordet første Gang. Der skal altsaa i København ligesom i Aarhus og i Struer være et saakaldt Distriktskontor med en Mængde Personale, ikke alene Distriktschefer, Kontorchefer, Fuldmægtige, men ogsaa Baneingeniører, Maskiningeniører, Trafikinspektører o. s. v. Men det er alt paa selve Distriktskontoret. Saa sagde Ministeren: Men naar vi kun har 3 Distriktskontorer, bliver Linietjenesten saa udstrakt, at vi er nødt til at udstationere noget af det Personale, der skal føre det egentlige Tilsyn, ude paa Linien. Jeg skal indrømme, at det kan være nødvendigt, naar man ikke vil tage mere end de 3 Kontorer. Men hvad vil nu denne Udstationering sige? Den højtærede Minister sagde, at man kan jo ikke udstationere paa den Maade, at man blot anbringer en Mand i Næstved, en i Roskilde, Slagelse, og hvor man nu vil udstationere dem, for han kan ikke gøre Tjeneste hele Tiden, han maa have noget Personale til Afløsning. En Mand kan ikke gøre Tjeneste 14—16 Timer i Døgnet og end mindre hele Døgnet. Hvis det kun var noget Personale, der er Tale om, er jeg ikke saa sikker paa, at der var noget til Hinder derfor, skønt det ikke er i Overensstemmelse med Loven, men det er noget helt andet, der sker her, og det kan jeg bedst illustrere ved at sige, at der her i København er et Distriktskontor med et stort Personalé, jeg tror paa 128 eller 130 Personer, og saa udstationerer man her i København — ja, hvad siger ærede Medlemmer dertil! — ved Siden af Distriktskontoret — jeg ved ikke, om det bliver i samme Bygning, jeg nævner kun en Afdeling — f. Eks. en Baneingeniør, som faar en vis Strækning af Banelinien paa Sjælland at føre Tilsyn med. Denne Baneingeniør, som er udstationeret her i København, faar Tegnerne og Skrivere o. s. v. paa sit Kontor. Og at det ikke er en af Distriktskontorets Embedsmænd, som man giver en vis Strækning at føre Tilsyn med, men at det er et selvstændigt Kon-